

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ 91/2014
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄
Συνεδρίαση της 17^{ης} Μαρτίου 2014**

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Αναστάσιος Μπάνος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το, υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΠΕΙΣ Β 1197410 ΕΞ2013/23.12.2013, έγγραφο ερώτημα της Γεν. Δ/σης Φορολ. Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Δ/ση Πολιτικής Εισπράξεων-Τμήμα Β΄), που υπογράφεται από τον Γεν. Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται:

α) Αν, στην περίπτωση κατάσχεσης εις χείρας τρίτου από το Δημόσιο απαιτήσεων οφειλέτη του Δημοσίου, γεγεννημένων ή μελλοντικών, τυχόν χορηγηθείσα αναστολή εκτέλεσης μετά την κατάσχεση, κωλύει την είσπραξη από το Δημόσιο της κατασχεθείσας απαίτησης, **β)** σε καταφατική περίπτωση,

αν ο τρίτος υποχρεούται να παρακρατήσει τα κατασχεθέντα ως μεσεγγυούχος ή να τα παρακαταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και γ) αν, οι απαντήσεις στα ανωτέρω α' και β' υποερωτήματα, προσήκουν και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, αντί της αναστολής εκτέλεσης της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, έχει εκδοθεί από το Διοικητικό Δικαστήριο, (πάντοτε μετά την αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας τρίτου), αναστολή εκτέλεσης, είτε του νομίμου τίτλου, είτε της ταμειακής βεβαίωσης, είτε άλλης πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης, καθώς και στις περιπτώσεις που, μετά την κατάσχεση εις χείρας τρίτου, έχει χορηγηθεί προσωρινή διαταγή κατ' άρθρο 204 παρ.3 του Κωδ.Διοικ.Δικ. στο πλαίσιο εκκρεμουσών, κατά τα ανωτέρω, δικών.

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΣΤ' Αθηνών επέβαλε δύο αναγκαστικές κατασχέσεις εις χείρας τρίτων, μισθωτών του οφειλέτη του Δημοσίου Ν.Μ., για χρέη του τελευταίου ατομικώς και ως διαχειριστή της εταιρείας «Β», για συνολικό ποσό 3.483.051,48€, από φόρους ετών 1993-2011, και συγκεκριμένα τις υπ' αριθμ. 24223/10.10.2012 (αρ.Ειδ.Βιβλ.86/2012) και 24224/10.10.2012 (αρ.Ειδ.Βιβλ.85/2012), πράξεις αναγκαστικής κατάσχεσης.
2. Οι μισθωτές υπέβαλαν εμπρόθεσμες θετικές δηλώσεις, στις οποίες δήλωσαν και το καταβαλλόμενο μίσθωμα, στον Ειρηνοδίκη Αθηνών, με ημερομηνίες 22.10.2012 και 26.10.2012 αντίστοιχα.
3. Στις 14.12.2012, ο οφειλέτης κατέθεσε την με αρ. κατ. Γ.ΑΚ 26094/2012 αίτηση αναστολής εκτέλεσης κατά των ως άνω πράξεων αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, στις οποίες συμπεριέλαβε και ασκηθείσα ανακοπή υπό ίδια ημερομηνία κατά των ως άνω αναγκαστικών κατασχέσεων.
4. Με την υπ' αριθμ. 1202/20.12.2012 επισημειωματική πράξη του Δικαστή επί της αιτήσεως αναστολής, χορηγήθηκε προσωρινή διαταγή αναστολής της υπ' αριθμ. 24224/10.10.2012 πράξης αναγκαστικής κατάσχεσης.

5. Με την υπ' αριθμ.965/2013 απόφασή του, ο Δικαστής του 32^{ου} Τμήματος του Δ.Πρ.Αθ., έκανε εν μέρει δεκτή την αίτηση αναστολής και «αναστέλλει την εκτέλεση της 24224/10.10.2012 ...πράξης κατάσχεσης εις χείρας τρίτου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αθηνών ΣΤ'..έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 14.12.2012 ανακοπής του αιτούντος...».

Στο σκεπτικό της απόφασης εκτίθεται ότι επειδή «τα κατασχεθέντα μισθώματα αποτελούν και μοναδικά εισοδήματά του, κρίνει ότι η βλάβη που θα προκληθεί σε αυτόν από την εκτέλεση της αριθμ. 24224/10.10.2012 προσβαλλόμενης πράξης κατάσχεσης εις χείρας της τρίτης εταιρείας «Ε.Κ.» του μεριδίου του μισθώματος που λαμβάνει ο αιτών.... παρίσταται ανεπανόρθωτη, διότι θα αποστερηθεί του βασικού μέσου βιοπορισμού του...».

6. Η ερωτώσα υπηρεσία, έχουσα υπόψη της μεταξύ άλλων και την υπ' αριθμ. 426/2000 Γνωμοδότηση της Ολομελείας του Ν.Σ.Κ., υπέβαλε τα υποερωτήματα που, σε περίληψη και κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου τους, εκτίθενται ανωτέρω.

Β. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Με τα άρθρα 20 παρ.1, 25 παρ.6 και 94 παρ.4 και 95 παρ.5 του Συντάγματος, ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 20 παρ.1: Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του όπως ο νόμος ορίζει».

«Άρθρο 25 παρ.1: Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

«Άρθρο 94 παρ.4: Στα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια μπορεί να ανατεθεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα διοικητικής φύσης όπως νόμος ορίζει. Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνεται και η λήψη μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως νόμος ορίζει».

«Άρθρο 95 παρ.5: Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως ο νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης.»

2. Με το άρθρο 6 παρ.1 της Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ.53/1974 (Α' 256), ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 6 παρ.1: Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το όποιον θα αποφασίση είτε επι των αμφισβητήσεων επι των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επι του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τόπον και το κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διαρκείας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τουτο ενδείκνυται υπο των συμφερόντων των ανηλικων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπο του δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπο ειδικάς συνθήκας η δημοσιότης θα ηδύνατο να παραβλάψη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.»

3. Με το άρθρο 2 παρ.3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2462/1997 (Α' 25), ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 2 παρ.3: Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στο παρόν Σύμφωνο αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α) να εγγυώνται ότι κάθε άτομο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναγνωρίζονται στο παρόν Σύμφωνο παραβιασθούν, θα έχει στη διάθεσή του μία πρόσφορη προσφυγή, ακόμη και εάν η παραβίαση θα έχει διαπραχθεί από πρόσωπα που ενεργούν υπό την επίσημη κρατική ιδιότητά τους, β) να εγγυώνται ότι η αρμόδια δικαστική, διοικητική, νομοθετική ή οποιαδήποτε άλλη αρμόδια αρχή σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους θα αποφαίνεται πράγματι σχετικά με τα δικαιώματα του προσφεύγοντος και να προωθήσουν τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής, γ) να εγγυώνται την εκτέλεση, από τις αρμόδιες αρχές, κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή τη σχετική προσφυγή.»

4. Με το άρθρο 1 του ν.3068/2002 (Α' 274), όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 20 του ν.3301/2004 (Α' 263) και το άρθρο 4^ε παρ.3 του ν.3388/2005 (Α' 225) ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 1

Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.

Δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ'-ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 Κ.ΠΟΛ.Δ. πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν και για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα οποία ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο.».

5.α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.2 του ΚΕΔΕ (ν.δ.356/1974):

« Άρθρο 2

«1.

«2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, νόμιμο τίτλο αποτελούν:

α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής.

β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή.

γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.».

β) Σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 30 του ΚΕΔΕ:

« Άρθρον 30.

1. Η Κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου διά κατασχετηρίου εγγράφου μη κοινοποιουμένου εις τον οφειλέτην, περιέχοντος δε : α) *το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός του οφειλέτου, β) το ονοματεπώνυμον του τρίτου εις χείρας του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεσις, γ) πίνακα χρεών του οφειλέτου και δ) χρονολογίαν και υπογραφή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.*

2

3. Από της ημέρας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώση προς τον οφειλέτη του Δημοσίου τα κατασχεθέντα χρήματα ή πράγματα ουδέ δύναται να συμψηφίση προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως».

γ) Σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 32 του ΚΕΔΕ:

Άρθρο 32

«1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριο έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου. Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου γίνεται εντός οκτώ εργασίμων ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου.

Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Η δήλωση γίνεται εγγράφως δι' αναφοράς επιδιδομένης διά του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριο έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον του Ειρηνοδίκου της κατοικίας του ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ' απλού χάρτου ην αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών.

2. Η γενομένη επί τη κατασχέσει του Δημοσίου δήλωση εκ μέρους μισθωτών ή υπομισθωτών, περί προκαταβολικής εξοφλήσεως ή εκχωρήσεως μισθωμάτων, ισχύει δια το Δημόσιον μόνον εφ' όσον ούτοι είχαν προβή εις δήλωσιν προς την Εφορίαν προ της επιβολής της κατασχέσεως και προσκομίζων σχετικήν, περί τούτου, βεβαίωσιν.»

δ) Σύμφωνα με το άρθρο 33 του ΚΕΔΕ:

«Άρθρο 33

Συνέπειες μη υποβολής δήλωσης

Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από το άρθρο 32 του παρόντος, λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου για το σύνολο της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν οφείλει στον καθ' ου ή ότι η οφειλή του είναι μικρότερη από την απαίτηση του Δημοσίου, οπότε απαλλάσσεται ή ευθύνεται μέχρι του ύψους της οφειλής του, κατά περίπτωση.»

6.α) Σύμφωνα με το άρθρο 217 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1989):

«Άρθρο 217

Προσβαλλόμενες πράξεις

1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της Διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά :

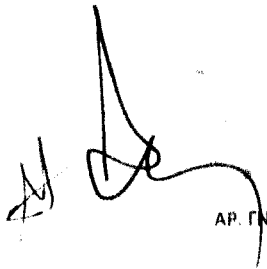
- α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου,
- β) της κατασχετήριας έκθεσης,
- γ) του προγράμματος πλειστηριασμού,
- δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και
- ε) του πίνακα κατάταξης.»

β) Σύμφωνα με το άρθρο 228 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας:

«Άρθρο 228 παρ. 1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, εξαιρουμένης της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 217, κατά την οποία η πράξη αναστέλλεται, ως προς τους δανειστές των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη, μέχρι να τελεσιδικήσει η ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης.

Στις περιπτώσεις α', β' και δ' του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων.

Καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, για την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου, είναι το κατά το άρθρο 218 δικαστήριο, εφόσον σε αυτό εκκρεμεί η ανακοπή, το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη Διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.»

γ) Με τα άρθρα 200, 202 παρ. 1, 2, 3 και 5, 204 παρ. 1 και 3 και 205 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 200- Προϋποθέσεις

Σε κάθε περίπτωση που η Προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την Αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη Απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.....

Άρθρο 202 – Προϋποθέσεις αναστολής

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο.

2. Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο το δικαστήριο διατάσσει την Αναστολή εκτέλεσης της πράξης, κατά το μέρος που συνεπάγεται τη Λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, εφόσον ο αιτών αποδεικνύει ότι η βλάβη, την οποία επικαλείται, προέρχεται από τα μέτρα αυτά.

3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται:

α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη,

β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

γ) Αν η δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 203 έχει ουσιώδεις παραλείψεις ή ανακρίβειες.

4.....

5. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.

Άρθρο 204 – Κύρια Διαδικασία

1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί να τους καλέσει και να τους ακούσει.

2...

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεση της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαινεται δε το ταχύτερο δυνατόν μετά την αποστολή του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου που τυχόν ορίσθηκε, στη Διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαινεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου

Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της Απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίσθηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο. Η αίτηση ανακλήσεως προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες

από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, η πάροδος χρονικού διαστήματος ενενήντα (90) ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθιστά υποχρεωτική την αυτεπάγγελτη επάνοδο του αρμόδιου δικαστή, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.

Άρθρο 205 – Απόφαση.

Αν γίνει εν όλω ή εν μέρει δεκτή η αίτηση, διατάσσεται η ολική ή μερική Αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την αντίστοιχη προσφυγή πράξης

Εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διαταχθεί και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων.».

Γ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 30,32,33 και 34 του ΚΕΔΕ, προκύπτει ότι η επιβολή κατάσχεσης χρηματικής απαίτησης στα χέρια τρίτου, συνεπάγεται την άμεση, αναγκαστική από το νόμο, εκχώρηση (cessio legis) στο κατασχόν Δημόσιο, της απαίτησης που κατασχέθηκε και την αυτόθροη υποχρέωση του τρίτου να καταβάλλει το σχετικό ποσό στο Δημόσιο μέσα σε προθεσμία οκτώ ημερών (βλ.ΑΠ 1540/2000 Δ.2001,535 ΟΛ.Ν.Σ.Κ.408/1979, Γν.Ν.Σ.Κ.858/1992).
2. Η απαίτηση που αποκτά το κατασχόν Δημόσιο είναι πρόσθετη και όχι επιβληθητική ή εγγυητική της απαίτησης του καθ' ου η κατάσχεση οφειλέτη, ο δε τρίτος, με την κατάσχεση, καθίσταται κατευθείαν οφειλέτης του κατασχόντος Δημοσίου (βλ.ΣΤΕ 47/2003, σκέψη 4^η), υπό την, εξυπακουόμενη από τον νόμο, αναβλητική αίρεση της καταφατικής δήλωσης αυτού (του τρίτου), είτε της δικαστικής παραδοχής της ανακοπής του άρθρου 34 του ΚΕΔΕ (επί αρνητικής δήλωσης που ανακόπηκε), είτε της μη εμπρόθεσμης υποβολής δήλωσης, κατά το άρθρο 33 του ΚΕΔΕ.
3. Η καταφατική δήλωση του τρίτου, ολοκληρώνει την αναγκαστική εκχώρηση, καθ' ό μέρος συμπίπτουν η δήλωση και η απαίτηση του κατασχετηρίου, και αποτελεί εξώδικη πράξη και ειδικότερα, διαδικαστική πράξη της διοικητικής εκτέλεσης που άρχισε με την κατάσχεση, και, προκειμένου περί χρηματικής απαίτησης, που ολοκληρώθηκε με αυτήν (βλ. Μπρίνια Διοικ. Εκτέλεση, τ. Β' σελ. 541 και 536, πρβλ.Κ.Μπέης σημείωση

στην ΑΠ1540/2000 Δ.32 σελ.537). Από την παρ.3 του άρθρου 30 του ΚΕΔΕ προκύπτει αδιάσπικτα ότι ο νόμος απονέμει στην κατάσχεση χρηματικής απαίτησης, εις χείρας τρίτου «αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικής εκχώρησης» και τοποθετεί το χρόνο της αναγκαστικής εκχώρησης στο χρόνο της επιβολής της κατάσχεσης, που συμπίπτει με το χρόνο της κοινοποίησης του κατασχετηρίου στον τρίτο.

4. Κατά την γνώμη της πλειοψηφίας, που απαρτίστηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος Αντιπρόεδρο Ν.Σ.Κ. Μιχαήλ Απέσσο και τους Νομικούς Συμβούλους Κωνσταντίνο Χαραλαμπίδη, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Δημήτριο Μακαρονίδη, Αλέξανδρο Ροϊλό και Ελένη Πασαμιχάλη (ψήφοι 8), κατ' αρχήν επί κατασχέσεως εις χείρας τρίτου και, συνεπεία αυτής, εκχώρησης, μελλοντικής απαιτήσεως, ακριβώς επειδή η εκχωρούμενη απαίτηση είναι μελλοντική, δεν νοείται ότι με την εκχώρηση, ως εκπονητική δικαιοπραξία, προκαλείται άμεση μεταβολή σε υφιστάμενο ενοχικό δικαίωμα, όπως κατά κανόνα συμβαίνει στις εκπονητικές δικαιοπραξίες (Γεωργιάδη- Σταθόπουλου, ΑΚ., υπό άρθρο 455, παρ. 5 αριθ. 50, γνωμ. ΝΣΚ 516/2008). Η δε μίσθωση, αποτελεί διαρκή αμφοτεροβαρή σύμβαση, βάσει της οποίας οφείλονται μελλοντικές περιοδικές παροχές (βλπτ. και Γεωργιάδη- Σταθόπουλου, ΑΚ, Τ. ΙΙ, σελ. 283, παρ. 7).

Περαιτέρω, από τις ίδιες, ως άνω, διατάξεις, σε συνδυασμό με την διάταξη της παρ. 2 άρθρου 2 του ΚΕΔΕ, η συγκρότηση του νομίμου τίτλου έναντι του τρίτου, εις χείρας του οποίου επεβλήθη κατάσχεση εκ μέρους του Δημοσίου, γίνεται, εκτός από τον αρχικό τίτλο κατά του οφειλέτη, από το κατασχετήριο, το αποδεικτικό κοινοποιήσεώς του προς τον τρίτο και, αναλόγως της περιπτώσεως, από την βεβαίωση μη υποβολής δηλώσεως από αυτόν ή από αντίγραφο της υποβληθείσας θετικής ή της εκπροθέσμου ή μη νομοτύπου, αρνητικής δηλώσεως, με την δε νομότυπη και μη επιδεχόμενη ανακλήσεως θετική δήλωση του τρίτου, ολοκληρώνεται η συγκρότηση του νομίμου τίτλου και δύναται η διοίκηση να προβεί στην ταμειακή βεβαίωση της κατασχεθείσας και εκχωρηθείσας οφειλής, κατά του τρίτου, η οποία αποτελεί πλέον δημόσιο έσοδο, πράξη που αποτελεί νομική προϋπόθεση για την περαιτέρω διαδικασία

εισπράξεως ή διοικητικής εκτελέσεως (Ι. Μπρίνιας, Διοικ. Εκτελ. Τ. Β', σελ. 526,542,545,555,559, Ολ. ΣΤΕ 4020/2007, ΣΤΕ 980/2006, γνωμ. Ολ. ΝΣΚ 282/2013 γνωμ. ΝΣΚ 858/1992, 528/2008, 57/2006, 521/2006, ΔΕΦΑΘ. 4717/2000, ΕΔΚΑ 2001, 698).

Εξ άλλου, από τον συνδυασμό των λοιπών, ως άνω, διατάξεων, προκύπτει ότι η πλήρης και αποτελεσματική δικαστική προστασία, με ελεύθερη πρόσβαση στο δικαστήριο, αποτελεί υποχρέωση του κράτους και χορηγείται σε κάθε άτομο με την εγγύηση αυτού, στην προστασία δε αυτή συμπεριλαμβάνεται και η προσωρινή. Έτσι, βάσει των ανωτέρω διατάξεων, παρέχεται η δυνατότητα πραγμάτωσης των προβλεπομένων από την έννομη τάξη δικαιωμάτων, έστω και προσωρινώς και καθιερώνεται, ως απαραίτητο συμπλήρωμα της προστασίας, τόσο η εκτελεστότητα όσο και η υποχρέωση της Διοικήσεως να συμμορφώνεται σε δικαστική απόφαση (γνωμ. ΝΣΚ 223/2013, 5/2013). Ειδικότερα, σε περίπτωση χορηγήσεως αναστολής εκτελέσεως με δικαστική απόφαση, συμπεριλαμβανομένης και της χορηγούμενης κατ' άρθρο 202 Κ.Δ.Δ., η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως αναστέλλεται, χωρίς όμως να πλήττεται η ύπαρξη και το κύρος της, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως, εκτός αν στην απόφαση της αναστολής ορίζεται διαφορετικά. Εξ άλλου, η αναστολή εκτελέσεως της πράξεως, συνίσταται στην αποχή της αρχής που την εξέδωσε από πάσης ενεργείας εκτελέσεώς της. Ως εκτέλεση, νοείται τόσο η αναφερομένη στην επέλευση των εννόμων αποτελεσμάτων που αρμόζουν στο περιεχόμενο της πράξεως, όσο και η δυνατότητα πραγμάτωσης του περιεχομένου αυτού με τα μέσα του διοικητικού καταναγκασμού, δηλαδή με διοικητική εκτέλεση κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ και, επομένως, η αναστολή συνίσταται στην παρεμπόδιση της αρχής να προβεί σε κάθε περαιτέρω ενέργεια εν ευρεία ή εν στενή εννοία (ταμειακής) βεβαιώσεως της οφειλής, ή, επί ήδη ταμειακώς βεβαιωμένης οφειλής, σε κάθε άλλη περαιτέρω πράξη διοικητικής εκτελέσεως, δεδομένου ότι κατά τον χρόνο ισχύος της αναστολής, παύει κάθε ενέργεια της πράξεως, που αποτελεί το νόμιμο έρεισμα των μεταγενεστέρων ομοίων και η πράξη αυτή δεν λειτουργεί ως νόμιμος τίτλος (Ολ. ΝΣΚ 426/2000).

Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, από την δημοσίευση της με αριθμό 965/2013 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, έγινε εν μέρει δεκτή αίτηση αναστολής εκτελέσεως του Ν.Μ. κατά του Δημοσίου και ανεστάλη η εκτέλεση του με αριθμό 24224/10.10.2012 (αρ. ειδ. Βιβλίου 85) κατασχετηρίου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΣΤ' (ΣΤ'-Ζ') Αθηνών, που απετέλεσε την πρώτη πράξη και το έρεισμα της εκτελέσεως από του χρόνου εκδόσεώς της, πέραν και ασχέτως της ορθότητας της δικαστικής αυτής αποφάσεως, που δεν δικαιούται να ελέγξει η διοίκηση, αδρανοποιείται και παρεμποδίζεται, πάντως, προσωρινώς και μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως επί της από 14.12.2012 ανακοπής, κάθε χρονικώς επόμενη της εκδόσεως του κατασχετηρίου ενέργεια και αντίστοιχη έννομη συνέπεια, με αποτέλεσμα όλες οι πράξεις που έπονται της εκδόσεως του κατασχετηρίου, να απωλέσουν προσωρινά το νόμιμο έρεισμά τους από την ανωτέρω ημερομηνία, να μην υπάρχει δυνατότητα συγκροτήσεως νομίμου τίτλου και διενεργείας ταμειακής βεβαιώσεως της κατασχεθείσας οφειλής, εις βάρος του τρίτου και, ως εκ τούτου, η όλη ενέργεια της κατασχέσεως και, συνακόλουθα, της επελθούσας αναγκαστικής εκχωρήσεως και της απαγορεύσεως διαθέσεως, να αναστέλλεται και παρεμποδίζεται προσωρινώς, κατά το τυχόν μη εκτελεσθέν μέρος που αφορά στα μετά την ημερομηνία της επελθούσας αναστολής ληξιπρόθεσμα και απαιτητά μισθώματα.

Η ίδια, ως άνω, απάντηση, προσήκει και στην περίπτωση χορηγήσεως προσωρινής διαταγής, ιδίου, ως άνω, περιεχομένου, καθόσον, ασχέτως της φύσεως αυτής, η προσωρινή διαταγή αποτελεί προσωρινή δικαστική προστασία, υπό την μορφή της προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως και με περιεχόμενο δεσμευτικό για την διοίκηση, υπό την έννοια ότι κωλύει την παραγωγή εννόμων συνεπειών σε πράξεις που αντίκεινται στο προσωρινώς λαμβανόμενο μέτρο, η δε υποχρέωση συμμορφώσεως προς αυτήν επιτάσσεται και με απειλή ποινικών κυρώσεων (Ολ. ΝΣΚ 223/2013, ΝΣΚ 5/2013).

Περαιτέρω, το δεύτερο σκέλος του ερωτήματος, περί της δυνατότητας δημοσίας παρακαταθέσεως των μελλοντικών μισθωμάτων ή της

παρακρατήσεως αυτών εκ μέρους της τρίτης, υπό την ιδιότητα της μεσεγγυούχου, δεν απαντάται εν όψει των προαναφερομένων, διότι δεν αφορά στο Δημόσιο αλλά στις σχέσεις μεταξύ οφειλέτη του Δημοσίου και τρίτου και δεν σχετίζεται με αρμοδιότητα της ερωτώσας υπηρεσίας.

5. Κατά την γνώμη της μειοψηφίας, που απαρτίστηκε από τους Νομικούς Συμβούλους Κωνσταντίνο Κατσούλα και Χριστίνα Διβάνη (ψήφοι δύο -2-) προς την οποία συντάχθηκε και ο Εισηγητής Αναστάσιος Μπάνος, Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο), επειδή, κατά την παρ. 3 του άρθρου 30 του ΚΕΔΕ, η επιβληθείσα κατάσχεση απαίτησης εις χείρας τρίτου, επιφέρει τα αποτελέσματα αυτοδίκαιης αναγκαστικής εκχώρησης, παρέπεται ότι, επί κατασχέσεως εις χείρας τρίτου μελλοντικής απαίτησης του οφειλέτη του Δημοσίου (όπως μισθώματα, κέρδη, ασφαλίσματα, απαιτήσεις από τραπεζικές συναλλαγές, απαιτήσεις συνισταμένες στο κατάλοιπο ανοιχτού λογαριασμού κ.λ.π), το πραγματικό της κατ' ΑΚ 455 διάταξης, έχει κιάλας συντελεσθεί από την ημερομηνία κοινοποίησης του κατασχετηρίου και απομένει μόνο η γέννηση της απαίτησης, που αποτελεί αίρεση δικαίου (βλ. Γεωργ. Σταθ. Αστ.Κώδικας υπό άρθρο 455 παρ. 5.50, Σούρλας Ερμ. Α.Κ. υπό άρθρ. 455, Αποστολίδου Ενοχ. υπό άρθρο 455 σελ.288, Κρέτσης: Η Διοικ. Εκτέλεσις, υπό άρθρο 33 ΝΕΔΕ σελ.165-166). Επιγενόμενα της κατάσχεσης, και συνεπώς της αναγκαστικής εκχώρησης, γεγονότα, τα οποία δεν άγουν σε ακύρωση της κατάσχεσης ή δεν αφορούν την ύπαρξη της απαίτησης, (όπως π.χ. επιγενόμενη της εκχωρήσεως απώλεια της εξουσίας διαθέσεως του οφειλέτη), δεν επηρεάζουν τη μεταβίβαση της απαιτήσεως, η οποία επήλθε ήδη κατά το ουσιαστικό δίκαιο κατά το χρόνο κοινοποίησης του κατασχετηρίου (πρβλ. Μπαζούρος σε ΘΕΜΙΔΑ ΞΕ' σελ. 1036-1037).

Τούτων δοθέντων, παρέπεται ότι, στην κατάσχεση χρηματικής απαίτησης, γεγεννημένης ή μελλοντικής, εις χείρας τρίτου από το Δημόσιο, όλα τα έννομα αποτελέσματα, τόσο της διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης, όσο και της, κατά το ουσιαστικό δίκαιο, επισυμβάσας αναγκαστικής εκχώρησης, επέρχονται και ολοκληρώνονται υπο actu, κατά το χρόνο κοινοποίησης του κατασχετηρίου στον τρίτο, εφόσον ο τελευταίος υποβάλλει

καταφατική δήλωση, (ή εφόσον γίνει δεκτή ανακοπή του Δημοσίου κατά αρνητικής δηλώσεως), ή εφόσον, εντός της προθεσμίας των οκτώ ημερών ο τρίτος δεν υποβάλλει καθόλου, ή υποβάλλει εκπρόθεσμη δήλωση.

Περαιτέρω από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ του δεκάτου έκτου Τμήματος του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, με τις οποίες ρυθμίζεται, στο πλαίσιο της προβλεπομένης προσωρινής δικαστικής προστασίας, η αναστολή εκτέλεσης διοικητικών πράξεων, σύμφωνα και με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, και ιδίως από τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 202 («άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξης θα προκαλέσει...»), της παρ.2 του ίδιου άρθρου προκειμένου για φορολογικές και τελωνειακές διαφορές («που συνεπάγεται η λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης...») και ιδίως από την παρ.5 του ίδιου άρθρου 202 του Κ.Δ.Δ. (« Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί») προκύπτουν τα εξής:

α) Δικαιοπολιτικό υπόβαθρο των διατάξεων περί παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας είναι η διαφύλαξη του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, το οποίο ενδέχεται να καταστεί άνευ περιεχομένου, αν δημιουργηθούν πραγματικές καταστάσεις που το αναιρούν ή το ματαιώνουν.

β) Συνεπώς δεν δικαιολογεί την χορήγηση αναστολής, η βλάβη που ήδη έχει συντελεστεί (Επ.Αν.ΣτΕ 16,49,76, 520/90), δηλαδή δεν χωρεί αναστολή εκτελεσθείσας, ήδη, πράξης. Οι πράξεις εκτέλεσης που επιχειρήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της διαταχθείσας, με τη δικαστική απόφαση, αναστολής, δεν θίγονται, ούτε επηρεάζονται από την αναστολή οι έννομες συνέπειες που αυτές ήδη προκάλεσαν (Ολ.Ν.Σ.Κ.426/2000).

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου απαιτήσεων, γεγεννημένων ή μελλοντικών, τόσο η «νομική», όσο και η «υλική» εκτέλεση της πράξης, ολοκληρώνεται κατά το χρόνο επίδοσης του κατασχετηρίου εγγράφου. Διότι η απόδοση π.χ. των μελλοντικών μισθωμάτων στο κατασχόν Δημόσιο εκ μέρους του τρίτου μισθωτή, θα χωρήσει πλέον σε εκτέλεση δικής του αυτοτελούς υποχρέωσης έναντι του Δημοσίου, υποχρέωσης που

γεννήθηκε με τη συντέλεση της αναγκαστικής εκχώρησης κατά το χρόνο επίδοσης σ' αυτόν του κατασχετηρίου.

Την «αναστολή εκτέλεσης» δε αυτή, της αυτοτελούς υποχρεώσεως του τρίτου υπόχρεου, και εν προκειμένω του μισθωτή, η τυχόν χορηγηθείσα, κατ' άρθρο 228 Κωδ.Διοικ.Δικ., αναστολή από το Δικαστήριο κατόπιν αιτήσεως του οφειλέτη-εκμισθωτή, δεν θίγει, αφού, δεν περιλαμβάνεται στο εννοιολογικό περιεχόμενο της χορηγούμενης αναστολής, η επέκταση των αποτελεσμάτων της σε έννομες σχέσεις διαφορετικές από εκείνες τις οποίες διέγνωσε ο Δικαστής, ούτε, εξ υποκειμένου, σε πρόσωπα που δεν υπήρξαν διάδικοι στη δίκη της αναστολής (Πρβλ.ΣτΕ/2164/2012, σκέψη 10^η εδάφιο έκτο). Στις κρισιολογούμενες περιπτώσεις ο μισθωτής-τρίτος δεν μετέχει στη σχετική δίκη περί αναστολής, ενώ περαιτέρω η μεταξύ Δημοσίου και τρίτου –μισθωτή δημιουργηθείσα από την εκχώρηση έννομη σχέση, διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο, δεδομένου ότι αυτό είναι το δίκαιο που διέπει την απαίτηση που εκχωρήθηκε, ώστε το Διοικητικό Δικαστήριο της αναστολής να μην έχει δικαιοδοσία να ρυθμίσει, προσωρινά ή οριστικά, εν προκειμένω, την έννομη σχέση, (πρβλ.ΣτΕ 2297/2013, ΔΕφ.Αθ.4717/2000, πρβλ. ΔΠρ.Πειρ.66/1989 ΕΔΚΑ 1991,530).

Περαιτέρω, η κατά τα ανωτέρω αδυναμία του οφειλέτη να αναστείλει την εκτέλεση μετά την επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο, δεν εμποδίζει αυτόν να ζητήσει αναστολή εκτέλεσης και δη της συγκεκριμένης πράξης εκτέλεσης (δηλονότι της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου), πριν την επίδοση του κατασχετηρίου, προσβάλλοντας, είτε με προσφυγή τον νόμιμο τίτλο, είτε με ανακοπή την ταμειακή βεβαίωση της οφειλής και, στο πλαίσιο των εν λόγω τακτικών ενδίκων βοηθημάτων, να ζητήσει από το Δικαστήριο την αναστολή, είτε της βεβαίωσης, είτε, αν η βεβαίωση έχει ήδη συντελεστεί, την αναστολή εκτέλεσης του επικειμένου συγκεκριμένου αναγκαστικού μέτρου, ήτοι της κατάσχεσης της απαίτησής του, εις χείρας τρίτου.

Κατά συνέπεια, δεν πρόκειται, για αδικαιολόγητο περιορισμό του συνταγματικού δικαιώματος του οφειλέτη να τύχει προσωρινής δικαστικής προστασίας, αλλά για εύλογη απώλεια, της προβλεπομένης από το θεσμικό

πλαίσιο προσωρινής δικαστικής προστασίας, λόγω παράλειψης ή αμελούς βραδύτητας του οφειλέτη να ζητήσει κάτι τέτοιο από το αρμόδιο δικαστήριο, στον προβλεπόμενο από το ισχύον δίκαιο, κατάλληλο χρόνο.

Συμπερασματικώς προς τα ανωτέρω, προκειμένου περί κατασχέσεως εις χείρας τρίτου χρηματικής απαίτησης, δεν περιλαμβάνεται στο εννοιολογικό εύρος της τυχόν χορηγούμενης αναστολής εκτελέσεως κατ' άρθρο 228 του Κώδικα Διοικ. Δικ., αποκαταστατικό περιεχόμενο των συνεπειών που επήλθαν ήδη πριν την έκδοση της αποφάσεως περί αναστολής, και κατά συνέπεια ο τρίτος οφείλει, εξ οικείας αυτοτελούς υποχρέωσης να καταβάλλει τις εκχωρημένες ήδη απαιτήσεις (γεγενημένες ή μελλοντικές) στο κατασχόν Δημόσιο.

Ενόψει αυτών, η επιδίωξη της είσπραξης από το Δημόσιο της εκχωρηθείσας απαίτησης από τον τρίτο, δεν συνιστά άρνηση συμμορφώσεώς του προς το περιεχόμενο της δικαστικής αποφάσεως περί αναστολής εκτελέσεως. Και τούτο διότι, ανεξαρτήτως του γεγονότος, ότι στην, κατά το άρθρο 198 Κωδ. Διοικ. Δικ., θεσπιζόμενη υποχρέωση συμμόρφωσης, υπάγεται η συμμόρφωση προς το περιεχόμενο απόφασης η οποία εκδίδεται επί ασκηθείσας προσφυγής, πάντως, στο εύρος της τυχόν υποχρέωσης δεν περιλαμβάνεται, ενόψει και της διατάξεως της παρ.5 του άρθρου 202 του Κωδ.Διοικ. Δικ., η υποχρέωση της Διοίκησης, αντί να αναστείλει την εκτέλεση (καθ' ό μέρος, εννοείται, δεν έχει εκτελεσθεί) της προσβληθείσας πράξης, να ανακαλέσει κατ' ουσίαν την πράξη αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, ώστε να αποκαταστήσει τα πράγματα σύμφωνα με το περιεχόμενο της αποφάσεως περί αναστολής. Κάτι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με παροχή, αντί προσωρινής, πλήρους δικαστικής προστασίας δια του ενδίκου βοηθήματος της αναστολής και θα ματαιώνε κατ' ουσίαν τον σκοπό και το αντικείμενο της κύριας δίκης.

Στην περίπτωση δε που ο τρίτος αρνείται την καταβολή, πρέπει να καταδιώκεται για την ικανοποίηση της εν λόγω κατασχεθείσας απαίτησεως από το Δημόσιο, με όλα τα μέσα της διοικητικής εκτέλεσης (άρθρ.9 ΚΕΔΕ) (βλ.Δ.Πρ.Πειρ.66/1989 ό.π.) με νόμιμο τίτλο τον τίτλο της αρχικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, μαζί με τη έκθεση της κοινοποίησης του

κατασχετηρίου σ' αυτόν, (επί δε θετικής δήλωσης και την θετική του δήλωση ή, επί αρνητικής δήλωσης που ανακόπηκε, και με την δικαστική απόφαση που δέχεται την ανακοπή του Δημοσίου) (βλ.Ολ.Ν.Σ.Κ.408/1979, Γν.Ν.Σ.Κ 858/1992).

Η ανωτέρω απάντηση προσήκει, κατά την άποψη της μειοψηφίας, για την ταυτότητα των νομικών λόγων, και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, μετά την, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, αναγκαστική εκχώρηση της απαιτήσεως του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη του Δημοσίου, στο Δημόσιο, χορηγείται αναστολή εκτελέσεως από το Διοικητικό δικαστήριο, στο πλαίσιο ανοιγείσας δίκης, είτε επί προσφυγής κατά της πράξης καταλογισμού (της βεβαίωσης εν ευρεία εννοία), είτε επί ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, είτε επί ανακοπής κατ' άλλης πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης.

Η ανωτέρω απάντηση προσήκει επίσης, κατά την άποψη της μειοψηφίας και στην περίπτωση που, μετά την κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, αναγκαστική εκχώρηση της απαιτήσεως του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη του Δημοσίου στο Δημόσιο, χορηγηθεί από τον Δικαστή, κατ' άρθρο 204 παρ.3 του Κωδ. Διοικ. Δικ., προσωρινή διαταγή αναστολής της εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Και τούτο διότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 198 παρ.2 και 199 παρ.1 και 2 του Κωδ.Διοικ. Δικ., σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3068/2002, οι προσωρινές διαταγές γεννούν υποχρέωση συμμόρφωσης ή αποτελούν εκτελεστό τίτλο κατά του Δημοσίου, πάντως το εννοιολογικό εύρος της τυχόν χορηγούμενης προσωρινής διαταγής, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο εκείνου της δικαστικής αποφάσεως περί αναστολής, όπως αυτό ανωτέρω οριοθετήθηκε.

Εν όψει των ανωτέρω, η απάντηση που κατά την μειοψηφήσασα γνώμη προσήκει στο α' υποερώτημα είναι ότι, η τυχόν εκδοθείσα κατ' άρθρα 228,200 και 202 του Κωδ.Διοικ.Δικ. αναστολή εκτελέσεως αναγκαστικής κατάσχεσης του Δημοσίου απαιτήσεων εις χείρας τρίτου, μετά την αναγκαστική κατάσχεση κατ' άρθρο 30 παρ.3 του ΚΕΔΕ, δεν κωλύει την είσπραξη, της, ήδη πριν την χορήγηση της αναστολής, αυτοδικαίως

εκχωρηθείσας απαίτησης και ο τρίτος υποχρεούται να αποδώσει στο Δημόσιο τις γεγεννημένες και μελλοντικές απαιτήσεις που κατασχέθηκαν.

Εν όψει της ως άνω απαντήσεως στο α' υποερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο β' υποερώτημα ενώ η αυτή προς το α' υποερώτημα απάντηση προσήκει και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, μετά την αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας τρίτου απαιτήσεων του οφειλέτη του Δημοσίου, χορηγείται αναστολή εκτέλεσης στο πλαίσιο ανοιγείσας δίκης, είτε επί προσφυγής, είτε επί ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης ή άλλης πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης, καθώς και στις περιπτώσεις που, στο πλαίσιο ανοιγείσων δικών κατά τα ως άνω, χορηγηθεί προσωρινή διαταγή κατ' άρθρο 204 παρ.3 Κωδ.Διοικ. Δικ.

6. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, επί των υποβληθέντων υποερωτημάτων το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τμήμα) γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία, ότι τυχόν χορηγηθείσα από το δικαστήριο αναστολή εκτελέσεως της αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου μισθωμάτων, κωλύει την είσπραξη των μισθωμάτων κατά το τυχόν μη εκτελεσθέν μέρος που αφορά στα μετά την ημερομηνία της επελθούσης αναστολής, ληξιπρόθεσμα και απαιτητικά μισθώματα, η ίδια δε απάντηση προσήκει και στην περίπτωση χορηγήσεως προσωρινής διαταγής.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

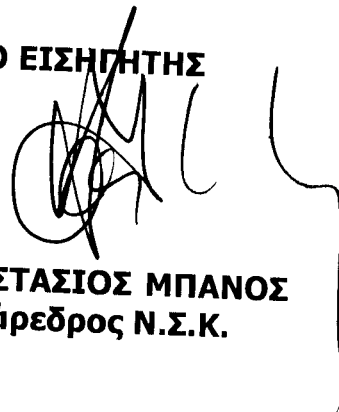
Αθήνα, 6-5-2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΕΣΣΟΣ
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΝΟΣ
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.